

לשביעי של פסח ולשבת "שמיני"

זמני השבת				זמני החג			
ר"ת	יציאת שבת	כניסת שבת	הזמנים ע"פ צוה "אור החיים"	ר"ת	יציאת החג	כניסת החג	הזמנים ע"פ צוה "אור החיים"
20:36	19:46	18:34	ירושלים	20:33	19:44	18:32	ירושלים
20:33	19:44	18:52	ת"א	20:30	19:42	18:50	ת"א
20:35	19:46	18:54	חיפה	20:32	19:44	18:52	חיפה
20:33	19:45	18:53	באר שבע	20:31	19:43	18:51	באר שבע

שבת שלום ומבורך!

חג כשר ושמח!

מסופר על מלך שהיה חכם וטוב לב, וכיוון שהיה ללא ילדים, חיפש יורש למלכותו. את המבחן לקבלת התואר ערך על ידי חלוקת זרעים לכל הילדים ברחבי הממלכה. המלך ביקש מכל ילד לשתול את הזרע ולטפחו, והמלך יבחר את הפרח המלכותי היפה ביותר ואותו אחד שגידל את הפרח היפה ביותר יהיה בנו וממשיך דרכו. כל הילדים לקחו את הזרעים, ויצאו למשימה. כל אחד השקה וטיפח את הפרח שלו, אך היה ילד אחד שלא צמח לו שום פרח מהזרע שקיבל. כמה שטרח וטיפל בו מאמציו לא נשאו פרי, והעציץ שלו נשאר מיותר ללא פרח. ביום המיועד השקיף המלך ממקום מושבו על כל העציצים, אך לא מצא את מבוקשו. עד שראה המלך ילד אחד ובידו עציץ ריק ללא פרח. קרא אליו המלך וצעק מול כולם: "איך אתה מעז? מדוע לא טיפחת את הזרע שנתתי לך?" ענה הילד בקול בוכה: "אדוני המלך! איני יודע מה קרה, עמלתי קשות, אך שום דבר לא צמח" שינה המלך את פניו הכועסות חיך ואמר "אתה תהיה בני". כל הנוכחים התפלאו מדוע דווקא הוא זכה לכך? ענה להם המלך: "כל הזרעים שחולקו היו זרעים מבושלים, כל הילדים החליפו את הזרעים שקיבלו בזרעים אחרים, ולכן צמחו להם פרחים, ורק הילד הזה לא החליף את הזרע כיוון שניחן הוא במידת האמת. רצייתי רק לבחון מי יהיה בני. מי שהאמת היא נר לרגליו ועל פיה יונחו כל מהלכי חייו ראוי הוא למלך".

היצר הרע מנסה לתפוס כל יהודי ויהודי, אחד הוא מנסה לתפוס כנעס, אחד הוא מנסה לתפוס בגזל, אחד הוא מנסה לתפוס בעצבות וכך כל בנאדם בדבר שהוא קשה לו ביותר, בזה בדיק היצר הרע בא לתפוס אותו. ואם נסתכל היטב, נאמר בשמע ישראל "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" והרי היה ראוי לומר "ולא תתורו אחרי עיניכם ואחרי לבבכם" כי העין רואה ואחר כך הלב חומד. אז מדוע לא נאמר ההפך? והינה בתניא נאמר שצדיקים ליבם ברשותם. שהצדיק מוציא קודם כל את הדבר מהלב, וברגע שליבו של האדם לא חפץ בדבר גם עינו לא יחפצו לראות בדבר. והינה בעניין זה אפשר לספר מעשה ידוע אך יש בו מוסר גדול על היצר הרע ומה שהוא מנסה לעשות לאדם.

היה אדם בירושלים שהיה עולה קבוע על אוטובוס. פעם אחת הוא ראה מודעה גדולה מאוד מאחורי גבו של הנהג של בחורה לא צנועה, מהר מאוד הוא קם בשקט וברוגע לנהג ואמר שזה לא יפה שבמקום ציבורי ככה מחטיאים את הרבים בדברי תועבה כאלה, שכל אחד יעשה מה שהוא רוצה בביתו הפרטי וברכבו הפרטי, אך באוטובוס שזה ציבורי זה לא יפה שמחטיאים את הרבים. הוא ביקש ממנו להגיד להנהלה שיורידו את המודעה או שהוא יורד מהאוטובוס. והינה לפתע ניגש לאותו האדם הזה מישוה ואמר לו "אתה לא כזה צדיק כמו שאתה חושב, אם היית צדיק התמונה לא היתה מפריעה לך, הינה לדוגמה לי התמונה לא מפריעה בכלל. אני אפילו לא מעוניין להסתכל בה. אבל אתה שאתה צדיק, מה מפריעה לך התמונה? אמר לו אותו אחד בוא אמשול לך משל למה הדבר דומה. לדייג שדג דגים מהים, ואת מה שהוא תופס הוא שם בדלי. לאחר שעתיים שהוא תופס דגים מהים לדלי, ראה אותו אדם אחד וניגש אליו, אמר לו מדוע אתה דג בתוך הים? אתה יכול לדוג מתוך הדלי יהיה לך קל יותר לדוג מהדלי ולא מהים. כך אמר הכפרי לאותו אדם. אמר לו האדם לכפרי "שוטה שכמוך, מתוך הדלי זה הדגים שלי, אין לי מה לדוג אותם, אני דג מתוך המים את הדגים שלא שלי, כדי שיהיו שלי ואשים אותם בדלי...". אותו דבר אמר האיש באוטובוס לאותו אדם שפנה אליו, היצר הרע הוא דג אנשים מתוך הים (התורה שנמשלה למים), אך אותך הוא כבר דג, לכן התמונה לא מפריעה לך, כי אתה בתוך הדלי שלו. אך אני שאיני בתוך הדלי שלי הוא רוצה לדוג גם אותי...

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

יצחק בן רחל דוד בן נטע יקותיאל בן שושנה דוד בן אוריט עמרם יחיא בן עיישה	גרשון בן רחמה אהרון בן חזלה חי בן ירדנה חנניה בן אסתר יהושוע בן תמו יוחנן בן בסקי נתנאל בן אורלי ישראל בן נרה יעקב בן סעידה אליהו בן רחל שמעון בן עיישה	אורלי בת סעידה נוריה בת נעימה קוקב בת אביגיל אינס בת מרים חדווה בת מסעודה ציפורה בת רבקה ז'נין בת מזל שרה בת זילפה שרה בת חנינה אליס עישה בת סימי חנה בת זוהרה
---	---	--

"הייאוש בצורתו הגלויה כרוך במרירות ובכבדות. אך בצורתו הפנימית והנסתרת, מביא להפסקה ברצון להשתנות ובחיפוש האמת." (רבי נחמן מברסלב)

2 אמו

3 אמו

4 אמו

ראשון	כה' ניסן	שני	כו' ניסן	שלישי	כז' ניסן	רביעי	כח' ניסן	חמישי	כט' ניסן	שישי	ל' ניסן	שבת	א' אייר
י' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיקים: ר' חיים הלברשטאם (ר' חיים מצאנז)	יא' לעומר ל"א תחנון פטירת יהושוע בן נון ור' אפרים בן מנחם (אפרים)	יב' לעומר יום השואה והגבורה ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' יצחק ישעיה אלפיה	יג' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיקים: ר' שבתאי הורביץ ר' יחיא צאלח	יד' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיקים: ר' שבתאי הורביץ ר' יחיא צאלח	טו' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיקים: ר' שבתאי הורביץ ר' יחיא צאלח	טז' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמלקא מניקלשבורג	יז' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמלקא מניקלשבורג	יח' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמלקא מניקלשבורג	יט' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמלקא מניקלשבורג	כ' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמלקא מניקלשבורג	כ"א לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמלקא מניקלשבורג	כ"ב לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמלקא מניקלשבורג	כ"ג לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק: ר' שמלקא מניקלשבורג

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

חלק מפרשתנו עוסק בסימניהם של החיות, הבהמות, העופות והדגים המותרים באכילה והאסורים באכילה, ועל דבר זה אומרת התורה: "והתקדשתם והייתם קדושים" (ויקרא יא, מד) כי יסוד קדושתם של עם ישראל תלוי בכשרות האכילה. ולכן דווקא בעניין קדושת האכילה נאמר "כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים" (שם, פס' מה), לשון עלייה, שלא כשאר המקומות בחומש שנאמר בנוגע ליציאת מצרים לשון הוצאה – "אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים" (ויקרא כב, לב), כדי לרמוז שכל עלייתם ופריחתם הרוחנית של עם ישראל תלויה בכך שישמרו היטב על קדושת אכילתם. ובדומה לזה, פירשו חז"ל הקדושים בגמרא (בבא מציעא, סא,ב) הטעם שנאמר כאן "המעלה אתכם" בלשון עלייה – "אמר הקב"ה אילמלא לא העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה שאין מטמאין ברצין דיי". ורש"י שם מפרש שניקיר מעלתם של עם ישראל על פני שאר האומות היא מה שהם קדושים באכילתם ואינם מטמאים את נפשם מאכילת שקצים ושאר בעלי חיים טמאים. ומיד לאחר שהתורה מדברת על קדושת המאכלים היא מסמיכה לכך את פרשת תזריע הפותחת בעניין לידת ילדים כמו שכתוב "אשה כי תזריע וילדה זכר" (ויקרא יב,ב), וזאת כדי לרמוז שכפי גודל זהירותם של ההורים והתקדשותם בעניין המאכלות כך תהיה גודל קדושת הילדים שיוולדו להם. כשחלילה הורים מזלזלים בזה ואוכלים בכל מקום שמזדמן להם ללא כל דרישה וחקירה על רמת הכשרות, הם פועלים בכך ירידה עצומה בקדושתם של ילדיהם היקרים, והחשק שלהם לעניינים רוחניים הולך ומתמעט ואת מקומו תופסת קרירות נוראה לכל דבר שבקדושה. (אמרי נועם ויקרא, שמיני, מאמר ג').

בצור ירום

"ואם כן על כרחך הבינוני אין בו אפילו עוון ביטול תורה" שזהו עוון שמאוד קשה להישמר ממנו. ואומר בעל התניא (בפרק כה) שלזה תיקנו ברכת סלח לנו שלוש פעמים ביום, על עוון ביטול תורה, שאין אדם ניצול ממנו בכל יום. והבינוני אפילו בחטא זה של ביטול תורה אינו נכשל. "ומשום הכי טעה רבה בעצמו לומר שהוא בינוני?" אף על פי שעוון ביטול תורה לא היה בו, כמו שלמדנו לעיל שמלאך המוות לא היה יכול בשום אופן לתפוס אותו, כיוון שהוא לא הפסיק מלימודו אפילו לא לרגע אחד. היסוד שמובא כאן הוא שהבינוני זהו אדם שאין הרע שבו גובר לעולם, הוא נמצא אבל הוא באבטלה מוחלטת, הוא מושתק לגמרי. וכיוון שהוא לא עקר אותו מהשורש הוא נקרא בינוני אבל מי שהצליח לעקור מהשורש שנאמר בו "ולבי חלל בקירבי" (תהילים ק"ט), זהו אדם גדול. הגהה – (ומה שכתוב בזהוהר חלק ג' דף רל"א) – שצדיק ורע לו כל שממעוטין עוונותיו וכו'. ונותנים לו עונשו בעולם הזה, כדי שיהיה נקי לעולם הבא, ולכן רע לו, "היא שאלת רב המנונא לאליהו, אבל לפי תשובת אליהו שם" – שהקב"ה מכפר על עוונות הדור על ידי שמעניש את הצדיק, "הפירוש צדיק ורע לו הוא כמו שכתוב ברעיא מהימנא פרשת משפטים דלעיל" – שיש לו מקצת מן הרע, אלא שהרע שבו כפוף לטוב, אבל אין לו עוונות כלל, "ושבעים פנים לתורה" – ורב המנונא בשאלתו סבר שהפירוש שאמר הוא אחד מהשבעים פנים לתורה. "והא דאמרינן בעלמא" – ומה שרגילים העולם לומר "דמחצה על מחצה" מקרי בינוני, ורוב זכויות מקרי צדיק, וכמו שהבאנו לעיל דברי הרמב"ם (מהלכות תשובה הלכה א-ב) "הוא שם המושאל לעניין שכר ועונש", כי האמת (מבלי לפגוע נביא את דברי הרב) "היא שמי שעובר אפילו על איסור דרבנן נקרא רשע.

(בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 170-168).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאל

רבינו הקפיד להתפלל ערבית בתחילת הלילה (לילה ודאי כעשרים וחמש דקות אחרי השקיעה) ונהג להגיד את דברי קודשו של אביר יעקב הקדוש בפיתוחי חותם (בא) "והכא נמי בלילה – תחילתה בתפילה ותחילת היום בתפילה. וכל זה כדי שיהיה אדם זריז בתחילה כמו שאמרו חז"ל "אקדמיה לרשיעא עד דלא יקדמינך" שאם לא תקדים את היצר הרע, היצר הרע יקדימך... (וזאת הסיבה שהשולחן ערוך מתחיל דווקא בהשכמת הבוקר). מספרים שכאשר היו מגיעים לסעודות ההילולה שהיה עורך בלילה, הקפיד בבא סאל שכולם יתפללו ערבית לפני הסעודה וההילולה. ולעיתים היה מפתיע אנשים מסוימים ופונה אליהם "קום תעשה ערבית ואחר כך הצטרף לסעודה". כך ראה ברוח קודשו מי היה מתפלל ומי לא. וכפי שמספרים שבשנת תשמ"ג, בראש חודש ניסן, שהמשרת בקודש של בבא סאל רצה לנסוע לבני ברק ועמד לצאת מהבית. לפתע ביקש סידנא בבא סאל סידור תפילה ופתח בתפילת מוסף, וביקש מהמשרת בקודש שיקרא לפניו תפילת מוסף, ואחר כך ילך לדרכו. האנשים שהיו שם שאלו אחר כך את המשרת בקודש לפרש העניין, והוא הסביר לנוכחים, כי מרוב טרדה וחוסר בזמן שכן להתפלל מוסף, והבבא סאל ברוח הקודש ראה זאת ולכן קרא לו כדי שיתפלל מוסף ואחר כך ילך לדרכו...

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

באומן גרו יהודים אפיקורוסים וכופרים גדולים, כגון: חייקל ושני חתניו – הירש בער ולנדא. אפיקורוסים אלו עשו ביניהם הסכם כי לא יזכירו שם ה' אף פעם, כדי שלא יעלה אפילו במחשבתם שיש ה'. (הם עד כדי כך ברוח מהאמת ולכן לא רק במעשה התנהגו כגויים אלא אף בדיבור). האפיקורוסים הללו שמעו כי חכם גדול הגיע לגור באומן, ומאחר ואהבו אנשים חכמים, ודברי חוכמה, היו באים אליו הרבה. תחילה רבי נחמן לא דיבר איתם על ענייני דת ואמונה, ולאט לאט הם נמשכו אליו והגיעו לבקר אותו כל יום. עד שרבינו פעם אחת התחיל לדבר איתם על אמונה ולאט לאט הזכיר להם שם ה', ולאט לאט הם החלו לדבר ביניהם ולהזכיר שם ה'. עד שלאט לאט החלה האמונה להיכנס בליבם ובנפשם... והיה אומר הירש "מזמן כבר נשבעתי שלא להזכיר שם ה', אולם בכל עת שבאתי במגע עם רבי נחמן מרגיש אני כאילו מושכים אותי בכנפי בגדיי לאמור "הירש יש ה' בעולם!!", כמו כן מסופר כי לאחר הסתלקותו של רבי נחמן היה רבי נתן בוכה על כך רבות, כשראו אותו האפיקורוסים בכו יחד איתו ואמרו "לכם חסר הרבי? לנו הוא יותר חסר!! אילו היה חי, היינו צדיקים גמורים..". (שיח שרפי קודש – א תקפט, תקצה).

גם אתם יכולים להיות שותפים ביזכי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים ביזכי הרבים.

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

הבעל שם טוב חזר לערוך את ליל הסדר ושהגיע למילים "לעושה נפלאות גדולות לבדו.." חזר על המילים בהתלהבות יתרה.. והינה, אז באותה עיר גזר המלך גזרה קשה על היהודים, מוות על כל הקהילה היהודית ביום הראשון של פסח. והשרים השביעו אחד את השני שלא יגלו שום דבר, שהגזירה תהיה בהפתעה מוחלטת ליהודים כך היהודים לא יספיקו לבטל את הגזירה. בין השרים היה שר אחד שאוהב את ישראל, ובא בבהלה ובמהירות אל פרנס היהודים וגילה לו על הגזירה. וסיים השר ואמר "חיי נתונים בסכנה אם יתגלה למלך או לאחד השרים שגיליתי לכם על הגזירה, אנא אל תגלו שאתם יודעים על הגזירה כי יחשדו בי". קרא הפרנס לרבני העיר להתייעץ איתם מה לעשות, הרבנים החליטו ללכת לאימו של המלך, שהיתה ידועה כאחת שאוהבת את היהודים. לכן ילכו אליה ויבקשו ממנה עצה כיצד להיחלץ מגזירת בנה. לאחר ליל הסדר, הלכו פרנס ורבני העיר לבית אימו של המלך. בדרך עברו ליד המלון שבו שהה הבעל שם טוב הקדוש, ושמעו אותו איך חוזר על המשפט "לעושה נפלאות גדולות לבדו.." בשמחה גדולה מאוד חוזר על זה כמה פעמים. אמרו הרבנים לעצמם "אילו היה יודע יהודי זה על הגזירה הקשה שמרחפת לא היה שמח כל כך.." "כשהגיעו לבית אם המלך ביקשו להיכנס אליה בשעה מאוחרת והאמא של המלך שראתה שהשעה כה מאוחרת הבינה שמדובר בסכנה ולכן קיבלה אותם. סיפרו לה על הגזירה שגזר בנה על היהודים, וביקשו ממנה שלא תספר לבנה שהיו אצלה, כי אף אחד לא יודע על הגזירה. ה' הכניס לה במוחה עצה חכמה והיא החליטה לעשות מעשה. מהר מאוד הלכה לבנה למלך, העירה אותו וסיפרה לו שאביו (בעלה) המנוח, בא אליה בחלום בפחד גדול, ואמר שאין לו מנוחה למעלה כי בקרוב הולכים כל זרעו ובנו וכל הממלכה לקרוס ולהיחרב מהעולם. ושאלה את בנה מה הוא עשה איזה חטא כלשהו במלכות אולי גזר גזירה כלשהי שבגללה קיבלו עונש כה גדול. אמר לה בנה הרבה סיבות ודברים לא טובים שעשה, אבל לא אמר לה על הגזירה של היהודים, והאמא כל פעם אומרת לו "לא, לא זאת לא הסיבה הזאת, חייבת להיות סיבה גדולה יותר שבגללה נקבל עונש גדול". עד שהודה וסיפר לה שהוא גזר על היהודים מוות בהפתעה, ומיד אמרה לו "בוודאי בגללה זה קיבלנו את הגזירה שכולנו נמות..". והמשיכה לנעוץ ולהגיד לו " וכי עם היהודים אתה מתחיל? כל מי שמתחיל איתם לא יצא בשלום, לך וקרע את שטר הגזירה ושלא יודע לאף אחד שהיתה קיימת גזירה זו..". לקח המלך מהר וקרע את הגזירה בפניה. חזרה האמא לביתה, סיפרה לרבני העיר שהתבטלה הגזירה, יכולים אתם לחזור לביתכם ולהודיע לכולם שיודו לה' על חסדיו הטובים שגמל להם לבדו ללא ידיעתם. כשחזרו לאחר כמה שעות בחזרה, עברו שוב דרך אותו מלון שבו היה הבעל שם טוב, ושמעו אותו איך שאוחז באותו קטע של ההגדה וחוזר על התיבות "לעושה נפלאות גדולות לבדו.. לבדו". עתה הבחינו שאומר זאת בשמחה יתרה ונרחבת יותר מהפעם הקודמת. למחרת בבית הכנסת סיפרו רבני העיר על הגזירה שהיתה וביקשו מכולם להודות לה' על הנס שניצלו. ובהזדמנות זו גם סיפרו על יהודי משונה אחד ומוזר, (הבעל שם טוב) שחזר על המשפט הזה "לעושה נפלאות גדולות לבדו..". במשך מספר שעות בשמחה גדולה, וענה להם הבעל שם טוב (מבלי שהכירו שזה היה הוא ומבלי שיכירו אותו כי היה אלמוני שם) "אלמלא יהודי זה לא היה קורה לכם הנס הזה" כפי שנאמר לעושה נפלאות גדולות לבדו" לבדו ה' עושה את הנפלאות, בלי קשר למה שנעשה, ה' יתברך הוא המחליט, כך בעצם הבעל שם טוב הקדוש עם הכוונות והתפילות שלו הושיע את היהודים שם מהגזירה הקשה, אומנם הם עשו את ההשתדלות שלהם שהלכו לאמא של המלך, אך בלי התפילות של הבעל שם טוב והכוונות שלו, הם לא היו מצליחים לשכנע את האמא לדבר עם המלך ולבטל את הגזירה..

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

ומלבד כל האמור עוד נודע שכתבו רבותינו הקדושים שבכל יהודי גנוזים כוחות עצומים החבויים בנפשו ועל ידי שמתגבר לעמוד בזריזות בבוקר השכם לעבודת בוראו יתברך זוכה שמתגלים אותם כוחות החבויים בו ובנפשו וזהו סוד יתגבר כארי לעמוד בבוקר וזהו כוונת הכתוב "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" (במדבר כג, כד) היינו שישכים בזריזות בבוקר לכבוד קונו יתברך מקבל כוחות של לביא ושל אריה כאחד, ומכוח זה מתעורר בקרבו חשק עצום לרוץ אחר עבודת השם יתברך כלביא וכאריה ממש בבחינת "אחרי ה' ילכו כאריה ישאג" (הושע יא, י), וכמו שאמרנו בזהו הקדוש (פרשת שמות דף, ע"ב) "דאלמלא הווי ידעין בני נשא רחימותא דרחים קודשא בריך הוא לישראל הווי שאגין ככפיריא למירדף אבתריה." (מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 76-78).

"כתב הרב ראשית חכמה, (שער הקדושה פ"ז), וזה לשונו: כבר הארכנו לעיל שבלבול המחשבות שיבוא לאדם בעת עמדו בתפילה או בעת עיסוקו בתורה הוא מפני עוונותיו שאינו ראוי לייחד והעוון הוא המקטרג החיצוני אשר יפסיק בינו לבין אלוהיו, וכיוון שהאדם הזה רגיל לקום בחצות הלילה לעסוק בתורה, הוא כופה לסטרא אחרא ועוונותיו מתכפרים, ובזה יבוא לטהר מחשבותיו ולא יתבלבל יחודו. כל אשר חפץ בחיים, בתחבולות יעשה מלחמה, ויקבל עליו בכל תוקף שתיכף שיעור משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו, ואם יעבור ולא יקום – יקנוס עצמו באיזה עינוי וסיוגוף באותו יום, או לתת צדקה על כגון זה אמרו (בראשית רבה פרשה עה אות א) קדמיה לרשיעא עד לא יקדמינך (הקדם לרשע קודם שיקדמיך). זאת תורת האדם הרוצה לנצח יצרו ולעבוד את יוצרו. עד כאן... (חלב הארץ, עמ' 77).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

זו המציאות – אם האדם לא יעבוד על עצמו גם התורה שלומד לא תשנה אותו. כי כל כוונת ה' בנתינתה של התורה הוא על מנת לקיימה. לכן כל עיקר הלימוד הוא על מנת לעשות. כמו כן ציווה ה' להכניס את מה שלומדים אל הלב, כמו שכתוב "יידעת היום והשבת אל לבבך וכו'.." שצריך לקחת את מה שלומדים לעבודה שלב – היא התפילה. וגם הספר הזה הוא בכלל הדברים, ואם הקוראים לא יקחו את מה שלומדים עתה לעבודה, זה לא ישנה אותם. וזו המסקנה: אדם שרואה שהוא לא משתנה, שלא יתלה את זה בחוסר מזל או בחוסר כשרון ויכולת, אלא ידע שהוא לא עבד מספיק על זה. גם לא יחשוב שאילו היה רואה ניסים היה משתנה, כי לראות נס (כמו שראו עם ישראל במצרים) לא עוזר להשתנות. אלא אם כן הוא ראה נס ולקח על עצמו מסקנות לעבודה פנימית. על זה נאמר "יגעת ומצאת תאמין. לא יגעת ומצאת – אל תאמין." (מתוך שערי בתודה, עמ' 33).

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

פועלים המשכימים קום שצרכים להופיע במקום עבודתם בשעות מוקדמות של הבוקר, יתחילו ברוך שאמר לאחר שיגיע זמן של שבעים ושתים דקות לפני הזריחה, שהוא הזמן של עמוד השחר לפי דעת רוב הפוסקים ומרן השולחן ערוך. ולא יתעטפו בטלית ולא יניחו תפילין אלא עד לאחר שיסיימו עם הזמירות ועד שיגיע זמן של הנחת התפילין, שהוא בכדי שיראה את חבריו בריחוק ארבע אמות ויכירנו. ואז התעטפו בטלית ויניחו תפילין ויברכו עליהם. (יחווה דעת ח/ב,ח).

ובערב יום הכיפורים נוהגים להתעטף בציצית מבעוד יום, כדי להתפלל בכוונה ולעמוד באימה ובריאה, וקודם שהתעטף יברך להתעטף בציצית. (יבי"א ח/נד,א), ואפילו אם התאחר ובא לברך בבין השמשות, יש לו על מה שיסמוך, כ שמא הלכה כדעת הרא"ש שהטלית שניקרו כסות של יום, יש לברך עליו אפילו בלילה, ובין השמשות ספק הוא, וכיון שיש ס"ס ספק ספקה לברך עליו המברך בבין השמשות יש לו על מה שיסמוך. (יבי"א שם).

תפילין של יד ושל ראש שתי מצוות נפרדות הן ואין האחת מעכבת את השניה. שאם אין לו אלא תפילין של יד, יניחנה ויברך עליה ברכת להניח תפילין. ואם אין לו אלא תפילין של ראש, יניחנה ויברך עליה ברכת על מצוות תפילין. שכל אחת מצוה בפני עצמה היא. ואם יש לו את שניהם וקרה לו אונס שאינו יכול להניח את שניהם אלא רק אחת מהן, יניחנה בברכה (ילקוט יוסף עמ' ל).

מי שהקדים הנחת תפילין לפני הטלית, ואחר כך הובאה לו טלית, אין צריך לחלוק התפילין כדי להקדים הטלית. (יבי"א ח/נה ח/ד,א).

יש לברך על התפילין לאחר הנחתם על הקיבורת (היינו בשר תפוח של זרועו) וקודם קשירתם והידוקם.

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל

המעשה הבא אירע כאשר אל ביתו של הבן איש חי הגיע רב צעיר לימים ששמע על גדולתו וביקש לחזות בזיו פניו. הרב המתין בסבלנות בין המון המבקשים להתברך מפיו של הבן איש חי, וכאשר הגיע תורו שטח את בקשתו ומשאלתו, כי הרב יברכנו בעניין מסויים. אך למראה הפלא נעץ בו הבן איש חי את עיניו הקדושות ואחר כך הוציא ספר תהילים מהמגירה, והגישו לאורח, "קח לך את ספר התהילים הוא יתלווה אליך בכל מסעותיך ובזכותו תינצל מכל פגע". חמש שנים חלפו, בהן הספיק אותו רב, שהיה גם שוחט, לנדוד בין רחבי עיראק וכורדיסטן, באותם ימים היו הדרכים משובשות ושורצות שודדים, ומשום כך היו הנוסעים עושים את דרכם בשיירות מאורגנות. גם הוא עשה דרכו בשיירה כזו, אך ביום שישי עם שקיעת החמה פרש מן השיירה ועשה את דרכו לכפר קטן הסמוך לאם הדרך. מיעוטו של הכפר היה יהודי ורובו היה ערבי, אך אותו כפר היו מאמינים בדוד המלך ומכבדים את זכרו. עם צאת השבת ביקש אותו רב להדביק במהירות את השיירה שהתרחקה בנתיים, ועל כן שכר את אחד מתושבי הכפר הערביים שיקח אותו במהירות האפשרית אל השיירה. השניים עשו את דרכם בשבילי המדבר השוממים אולם לפתע הבחין הרב כי המסלול משתנה, ופרצופו של הערבי התחלף בפרצוף כועס ושטני. לפתע נזכר בברכת הבן איש חי, הוא הוציא את ספר התהילים והחל לקרוא ממנו. "מה אתה ממלמל?" שאל הערבי כנעס את היהודי. "אני קורא פרקי תהילים מספרו של דוד המלך עליו השלום." לפתע נחרד הערבי ונבהל, פניו החווירו, הוא החל לבכות ולבקש סליחה מאת היהודי, "אנא מחל לי, סלח לי." "על מה?" שאל הרב, הגוי הסביר שניסה לשדוד ולהרוג אותו, אך שראה את הספר של דוד המלך נחרד ונבהל..

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

מאור הגולה רבי עקיבא איגר זצ"ל היה גאון עולם, כבר בצעירותו התפרסם בגדולתו. עשירים רבים אשר היו להם בנות שהגיעו לפרקן, חפצו בו לחתן, לפי שהיה גדול בתורה, עניו עצום ובעל קדושה יתרה. ואכן בסופו של דבר בא בכרית האירוסין עם ביתו של גביר גדול. לאחר שמחת האירוסים ביקש הגביר מחתנו שיבוא עימו לביקור בביתם. אותו עשיר התגורר במקום של חכמים וסופרים תלמידי חכמים, ורצה להשתבח בפניהם בחתן שבו זכה. ואומנם שהגיע החתן הצעיר לביקור, התקבל בבית חותנו בכבוד גדול, אחר כך לקחו חותנו לבית המדרש לבקשת תלמידי החכמים שחפצו להשתעשע עימו בדברי תורה. כשהגיע העילוי המפורסם לבית המדרש ניגשו אליו מיד הלומדים ושטחו את קושיותיהם, אבל החתן האורח - כאילם לא פתח את פיו. שומר הוא על שתיקה מוחלטת. ראה זאת הגביר ונבהל, כבר ביקש לפרק את השידוך, מוכן היה לפצות בכסף את רבי עקיבא איגר, שיוותר על השידוך, וישוב לביתו. הגביר שלח שליח לרבי עקיבא איגר שימסור לו שהגביר מעוניין לפצות אותו בכסף ולבטל את השידוך, מפני שהוא סבור כי השידוך מקח טעות ורוצה לחזור בו. רבי עקיבא ביקש להמתין עוד יומיים בלבד ולאחר מכן אעשה ככל אשר יאמר הגביר. שמע הגביר את תשובת רבי עקיבא ונעתר לבקשה אף על פי שהתקשה להבין את הסיבה. למחרת שוב, חזר המחזה המביש, החתן שתק ולא השיב לאף שאלה ששאלו אותו. אך לאחר יומיים, התהפכה הקערה על פיה! רבי עקיבא איגר נכנס לבית המדרש ניגש לתלמידי החכמים וענה להם על כל הקושיות בגאונות עצומה. מיד כולם מיהרו לגביר ואמרו לו "בגאון עולם זכית!.. לא יכולת לעשות מקח טוב מזה." רק שאלה אחת נשארה לנו, "מדוע שתק במשך יומיים תמימים? לשם מה עשה עלינו רושם שאינו יודע אף תשובה..?" גם הגביר עצמו ביקש לדעת את התשובה.. ההמשך בשבוע הבא.

העלון מוקדש לרפואות:

צ'יצ'אן בן ביסקה
חזלה בת חביבה
אהוד בן רבקה
דביר בן גאולה
אילן בן גורג'יה
אושרה סעידה בת עליזה

מרים בת אסתר בלור
ליטל בת אורנה חווה
ראובן בן חנה
מרדכי בן ג'ראן
חיה אביגיל בת אליס
רבקה רחל בת ז'ולייט

העלון מוקדש להצלחת:

מור אבי אוריאל בן ציפורה
עזרא בן נאווה
גיא בן איריס
אלעזר בן כוכבה
ישראל בן רבקה

מרת אימי ויויאן בת נוריה
בת חן בת עירית
בר ושרית ישראל
אליעד אליהו בן אריאלה
אביחי מרדכי בן רבקה מיכל

"עין חיים היא למחזיקים בה"

המעוניינים לסייע בהוצאת העלון ובזיכוי הרבים, מוזמנים ליצור קשר :
במספר: 0523458725 או במייל: mahamardaniel@walla.co.il